

האזנה

גליון מס' 137
פרשת **ראה** התשפ"ו

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו **בניהו ישישכר שמואל** שליט"א

ההכנות לחודש אלול

קדש עצמך במותר לך • אני שייך לדודי ואז דודי לי • השנה ראש השנה יוצא בשבת • באלול כולם רועדים • ימים שכולם מקווה • סוד המספר 960 • מדוע דוקא דוד • הבן איש חי באלול • 'להתנתק' באלול • נחיצות לימוד המוסר • לקבל קבלה קטנה • הנותן בים דרך • ברכה וקללה רק היום • גם זה יעבור • הכל נמצא בעקב • ניצל מאסון המסוקים • בשכר כובע וחליפה • שכר ברכת המזון בכוונה • שילם על ה'קידוש' והרויח בכפל כפליים • משרפות של נשמות • לטוס על עננים • לראות את הזולת • מתכוננים ל'אלול'

למשל, מותר לי לאכול בשר כשר, אז מה? בגלל זה כל יום תעשה לך מנגל? כל יום תעשה חיננה? מה? היום זה שבת? היום זה סיום מסכת? היום זה חג? כל יום מותרות? זה הכוונה "קדש עצמך במותר" גם אם זה מותר, אדם ירחיק ויקדש את עצמו לא להתרגל למותרות.

וכשאדם זוכה ל"עקב" - "קדש עצמך במותר לך", אז הוא זוכה ל"עקב ענוה", לקדושה, ואז באה לו הברכה - "את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום".

שני סוגי עבודות זרות

בפירוש הרא"ש הביא שמין אחד שאל את רבי נתן בר משולם מדוע הגלות של אדום היא ארוכה, וגלות בבל היתה קצרה, הרי בחורבן בית ראשון עשו עבודה זרה גילוי עריות שפיכות דמים, יש יותר חמור מזה? א"כ למה הגלות הזאת היא כ"כ ארוכה?

אמר לו רבי נתן: נכון שבגלות הראשונה עשו עבודה זרה, צלמים, אשרות, אבל העבודה זרה היתה דברים של הבלים, לא של קיימא. אבל בבית שני הם עשו "עצמן של ישראל" עבודה זרה, האדם עשה את עצמו עבודה זרה, הם אמרו "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", הם חשבו שהכל תלוי במעשי ידי של האדם, תבונתו, חכמתו, השתדלותו, הם שכחו "כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל", [וזה הביאם לשנאת חינוך], וזה יותר חמור מעבודה זרה של הבל!

כל יום תעשה על האש?

הנה זכינו לשבת נפלאה "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם", שהיתה שבת שכבר אחרי ט"ו באב, וזה כבר היתה לנו שבת שניה משבעה דנחמתא, ומתקדמים לטוב בעזרת ה' ובישועתו.

ועכשיו השבוע כבר בפרשת ראה: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלקיכם", ואם לאו, חס ושלום. והנה לגבי הברכה התורה לא אומרת לנו "אם תשמעו אז תהיה ברכה", אלא "את הברכה אשר תשמעו" רק תשמעו, וכבר עשיתם עבודה, מיד אתם מבורכים. אבל בקללה כתוב "אם לא תשמעו".

והשבת הקרובה היא גם כן שבת מברכין של חודש אלול, והרמז הגדול הוא: "ראה" ראשי תיבות: ראה אלול הגיע, כבר מגיע חודש אלול! וזה המשך למה שראינו בפרשת עקב: "והיה עקב תשמעון" - "עקב" זה רמז לחודש אלול, כי עקב זה הסוף כמו עקב הרגל, והעקב של השנה - הסוף של השנה, זה חודש אלול. ועל זה אמר הכתוב: "והיה עקב - תשמעון" אם בסוף השנה - חודש אלול "תשמעון" - תשמעו בקול ה', תלכו בדרך ה', אז איזה שנה טובה תהיה לכם! איזה שנה יקרה! שנה מבורכת בכל מכל כל!

ואיך תשמעון? צריך להתגבר על היצר הרע, "עקב" ראשי תיבות: קדש עצמך במותר לך. שאדם לא יגיד: "מה יש? הרי זה מותר!"

לחסויות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שעי"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה:	6:55	7:13	7:16	7:14
יציאה:	8:09	8:12	8:12	8:10
ר"ת	8:50	8:54	8:55	8:51

אנחנו קשה לנו להתענות בכל הארבעים יום, אבל אולי לא נדבר - כלומר לעשות תענית דיבור, ואולי נעשה רק תענית שני וחמישי, והעיקר לא לדבר לשון הרע, לשמור את הפה.

הבן איש חי באדרת אליהו אומר, שיש 51 יום מ"ח אלול עד הושענא רבא, 51 יום זה היפרד "נא" מעלי, כי אם אדם זוכה לשמור את הימים האלה, ואומר ליצר הרע הפרד מעלי בנ"א יום הללו, מפריד יצר הרע ממנו, אומר ליצר הרע: "שמע, עכשיו אני עסוק, אני צריך לעבוד את ה', יש לי עבודה, אין טלפונים, אין בעיות, עכשיו אוספים אוצרות, חביבי, כל רגע זה אוצר, זה חיים".

ואם אדם יתגבר על עצמו ב-51 יום האלה שלא ילכד ביד היצר הרע, הוא יזכה כל השנה. כי הימים האלה הם דוגמת הלב שבאדם, שאם שומרים אותם טוב, הם נותנים שפע לכל השנה.

הדגים לא רועדים בבין הזמנים...

מי לא רועד עכשיו? זה לא דבר פשוט. אומרים שאפילו התולעת שרוחשת תחת האדמה, בעומק האדמה, היא מרגישה ומתעוררת מאימת הדין כאשר מכריזים חודש אלול.

מי יודע מה יהיה? יש אנשים שאנחנו רואים אותם הולכים ובאים, ואתה לא יודע שזה חי וזה מת, וזה צעיר גם מת! אתה לא יודע מה קורה בעולם! מה אדם ישב ככה? כולנו יש לנו צו לבית משפט. הרי אדם שמביאים לו פה צו של בית משפט או מלך פשוט איך הוא מפחד, מביא עורכי דינים. ועכשיו מלך מלכי המלכים הקב"ה! מלך בשר ודם או בית משפט מה יעשה מה יעשה לך? מקסימום ישים אותך בבית האסורים, אבל הקב"ה מיתתו מיתת עולם ח"ו, צריך להיזהר. זה עכשיו משפיע לכל השנה!

איך היה אומר ר' ישראל מסלנט? בחודש אלול אפילו הדגים שבים רועדים, מה המיוחד בדגים שבים? אלא, אומרים רבותינו, בדגים מגולגלים נשמות הצדיקים ["עינא פקיא" זה רמז לפרצוף הגבוה], ואפילו אלה הדגים שהם נשמות הצדיקים שבתוך הים, גם הם רועדים שמה.

בפרט שעד עכשיו הם היו בסביבה טובה... היו שומרים עליהם בני התורה, הדגים ראו אותם שוחים בים, והרי בני התורה בתוך הים הם גם כן מקשים ומתריצים... גם שם הראש שלהם בלימוד, אז הדגים היו מבסוטים... עכשיו פתאום אין להם את זה, חודש אלול הגיע - נשכח מכל אלה, אז הם רועדים, כי מי יגן עליהם וישמור אותם?...

ארבעים ימי מקוה

אבל בעיקר עכשיו צריך לדעת יש לנו את 40 יום האלה מראש חודש אלול עד יום הכיפורים, וארבעים יום הללו בונים את האדם והופכים אותו לבריאה חדשה, והם מבטלים את כל הרע.

ויש רמז נפלא ש-40 יום הללו מטהרים את האדם: כי 40 יום יש בהם 960 שעות, [כל יום 24 שעות, כפול 40 - יוצא 960 שעות]. והרי זה כמו מקוה טהרה, כי במקוה טהרה יש בדיוק 960 לוגין. כי במקוה יש 40 סאה, כל סאה 24 לוג, נמצא שיש במקוה 960 לוגין

לכן עכשיו מה צריך להיות עיקר העבודה? "אני - לדודי", כל ה"אני" שלי, יהיה לדודי - לקב"ה. כי הכל מאיתו יתברך, הוא לבדו "פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות". ואם "אני לדודי" - אני יודע שהכל זה הוא, אז "דודי לי".

וזה עיקר העבודה עכשיו להמליך עלינו את הקב"ה: "מלך על כל העולם כולו בכבודך, והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך", הוא הפועל, הוא הנותן לך כח לעשות חיל, הכל זה ממנו.

וזה "הברכה אשר תשמעון" ללמוד שאין עוד מלבדו, "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו" - הקב"ה הראה לנו במתן תורה שאין עוד מלבדו, ועכשיו חודש אלול זה הזמן של תשובה ומעשים טובים, לשמוע בקול ה', "אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח".

נבר ראינו מה זה בלי שופר

השנה יוצא ראש השנה בשבת! שימו לב, אני הולך להגיד את זה הרבה פעמים, שהשנה א' דראש השנה יוצא בשבת, כי זה אומר שאין תקיעת שופר ביום הראשון של ראש השנה, וזה לא דבר פשוט בכלל!

אתם זוכרים לפני שלש שנים, היה ראש השנה בשבת, ומה שהיה אחר כך, בר מינון, איזה צרות! שנכנסו שמה מעזה למושבות. אמנם כל מי ששמר שבת ניצל, כל המושבות ששמרו שבת - אין פגע ואין נגע. אבל כולנו ערבים זה לזה, צריך להחזיר בתוכנו מה קורה. עכשיו זה הזמן! והיה עקב תשמעון - עכשיו בחודש אלול.

עכשיו השבוע כבר זה שבת מברכין של חודש אלול, תיכף עושים שופר של אלול. הבית אהרן מקרלין כותב: חודש תשרי לא מכריזין עליו בשבת, כי נאמר "בכסה" ליום חגנו, אבל כאשר השבת מכריזים על חודש אלול, זה גם הכרזה גם על אלול וגם על תשרי, זה הולך ביחד. לכן צריך לכוון חזק גם על חודש תשרי.

אומרים לו: הפרד נא מעלי

לכן יש נוהגים להתענות בערב ראש חודש אלול, ויש שנוהגים להתענות בכל חודש אלול, 40 יום! כמו שעם ישראל עשה אחרי

עד עכשיו הם היו בסביבה טובה... היו שומרים עליהם בני התורה, הדגים ראו אותם שוחים בים, והרי בני התורה בתוך הים הם גם כן מקשים ומתריצים... גם שם הראש שלהם בלימוד, אז הדגים היו מבסוטים... עכשיו פתאום אין להם את זה

חטא העגל, כשמשח עלה למרום ל-40 יום להביא את הלוחות השניות, כל עם ישראל התענה 40 יום, שלושים יום של חודש אלול, ועוד עשרה ימים של תשרי עד יום כיפור, כל הימים הללו הם היו בתענית, ואז הקב"ה אמר "סלחתי כדברך".

לאן נעלם הבן איש חי

לכן עכשיו בחודש אלול, צריך לפשפש במעשים שלנו, להתקרב להקב"ה קירבה גדולה, לעזוב את ההרגלים הרעים ולהתחיל בהרגלים טובים, חביבי, לעזוב את כל הרע, להיטהר, להידיבק בטוב, כמו מקוה טהרה. להתקרב לאבינו שבשמים.

וגם אם אדם לא יכול, אתם יודעים יש הלכה במקוה שאפשר למלא מים רגילים ואז משיקים אותם לאוצר ואז הכל זה נהיה אותו דבר

אחרי כמה ימים מפטירתו, כאשר התקבצו תלמידיו החכמים לבית המדרש ללמוד, לפתע הם רואים את הרב מסורת הש"ס נכנס ויושב על מקומו... והם נדהמו ונבהלו מאוד, ושאלו אותו: "יא חביבי... הרי אתה הלכת לבית עולמך?"

- הכל נהיה מקוה טהרה. אותו דבר אדם שלא יכול לשנות את כל ההרגלים, אבל קצת הרגלים של טהרה זה "משיק" למקוה, ולאט לאט אתה מתקרב.

בדורות הקודמים נהגו הרבה חכמים, בכל חודש אלול ללכת ממקום מגוריהם ולהתבודד במקום שקט. וכך היה עושה מורנו ורבנו רבי יוסף חיים בעל הבן איש חי, שבחודש אלול היה "בורח" מבגדאד, כי שם לא היו נותנים לו מנוחה, והיה מתבודד בקבר יחזקאל הנביא [הנמצא בעירק ורחוק מבגדאד], והיה לוקח איתו רק מניין אנשים שיתפללו איתו, והיו עושים איתו שבתות, ומכניס לו את כל מה שהיה צריך, והוא כל הזמן היה מתבודד עם הקב"ה, והם היו יודעים שאי אפשר לדבר איתו בימים האלו, היה אומר: "רבותי אני חייב להכין את עצמי ליום הדין הגדול והנורא, לתת דין וחשבון", וכך היה מטהר את עצמו, מתקדש, חודש שלם עוזב! עד ר"ה הוא חוזר לבגדאד לקהל.

וכאשר היו צריכים דברים דחופים בבגדד, היו שולחים אליו שאלות, ולפעמים היה עונה בגלויה, והיה מצייר עליה שעון והיה כותב: "השעון רץ, וכל רגע בחודש אלול חשוב אצלי כמו חודש!"

נוסע לכותל דרך חיפה?

וברגע שאדם מחליט שבחודש אלול כולו לדודי, אז הניסיונות נעשים יותר קלים, כי למשל אם אתה רואה שיש אוטובוס כתוב עליו נוסע לכותל המערבי, וכי שייך שאתה תעלה תגיד אדוני בבקשה תלך לחיפה? איפה הראש שלך? אין פה משא ומתן! זה כותל המערבי וזה! מי שיגיד לו שרוצה לחיפה הוא מג'נון. כולם מבינים שאם כתוב כותל המערבי זה כותל, גמרונו. לא שואלים שאלות.

אותו דבר חודש אלול, אם יש על האדם כמו שלט: "אדוני אני תפוס - אני לא זמין" "אני סגרתי את החודש הזה". עכשיו יש לי עבודה! כל כולי לדודי, הפלאפון לא עובד. אני בפגישה עם הקב"ה,

של טהרה, וגם בארבעים יום הללו יש 960 שעות שמטהרות את האדם, כי הימים הללו הם בחינת מקוה.

לבטל את האדם בפי 60!

אך צריך להבין מהו סוד המספר 960 שמטהר את האדם? אלא, התשובה היא, שהאדם מורכב מארבע יסודות: אש רוח מים עפר, וכל אחד מהארבעה יסודות, גם הוא מורכב מארבעה יסודות, יסוד האש מורכב מ"אש רוח מים עפר דאש", ויסוד הרוח מורכב מ"אש רוח מים עפר דרוח", וגם יסוד המים מורכב מ"אש רוח מים עפר דמים", וכך גם יסוד העפר כלול מארבעתם. ואם נעשה ארבע כפול ארבע, נמצא שאדם בנוי מ-16 יסודות.

וכשהאדם חי בטעות, שקוע בתאוות, מאכלות, מותרות, ורוצה לבנות את עצמו מחדש. מה יעשה? הוא צריך לבטל את כל ה-16 יסודות הללו בשישים, כי יש לנו כלל בהלכה שכל דבר שאתה רוצה לבטל אותו צריך לבטל אותו בפי שישים.

עכשיו תעשה 16 כפול שישים, עולה בדיוק 960! כי ככה אתה מבטל את כל האש רוח מים עפר אם יש בהם רע, בימים האלה יכול לפורר ולבטל אותם. וזה גם הענין במקוה הטהרה שיש בו 960 לוגין בדיוק לטהר את האדם על ידי ביטול כל יסודותיו ב-60. ועל זה נאמר ויהי ה' את יוסף. יוס"ף אותיות: י"ו פעם ס' 16 פעם 60, ואז ה' איתך - אתה מבטל את כל ה-16 בחינות האלה.

וצריך להתחזק כל יום ללמוד זוהר, ועכשיו בראש חודש אלול מתחילים תיקוני הזוהר. כבר אמרנו כמה פעמים ש"דף יומי" [עם הכולל] עולה בגימטריא "מקוה", ו"דף זוהר" עולה פעמיים "מקוה". כמה זה דבר גדול!

איך מתחיל תיקוני הזוהר? רבי שמעון אול ליה וערק למדברא דלוד ראשי תיבות אלול, למה התחיל בזה? כי בחודש אלול, צריך לברוח למערה, לברוח ללמוד תורה, עכשיו זה הזמן חזק חזק להיות קרובים לקב"ה.

משפחה לא בוחרים

"אני לדודי ודודי לי" - בכל שיר השרים הקב"ה נקרא "דוד" של עם ישראל, "דודי לי ואני לו הרועה בשושנים" - הכל הוא "דודי". וצריך להבין הרי הקב"ה הוא הבעל ועם ישראל זה האשה של הקב"ה, כמו שהוא אומר: "פתחי לי אחותי רעייתי, יונתי, תמתי", הקב"ה אוהב ומחבב אותנו, ואם כן מדוע הוא מחשיב אותנו כדוד שלנו? הוא אומר "אני דוד שלכם" מדוע לא בעל ואשה?

אלא, כי רק בתור "בעל ואשה" יש חיסרון, מדוע? כי אם בעל ואשה לא מסתדרים, לא מוצאים חן אחד בעיני השני, יש בעיות, יכולים להיפרד, הבעל יכול לתת גט ולומר לה "הביתה!". אבל קשר שהוא משפחה, כמו אבא, אמא, אח, אחות, דוד, דודה, זה לא קונים, זה לא ניתן להפריד לעולם. ולכן הקב"ה מכנה אותנו בתור דוד שלנו: "קרבה של דוד, אי אפשר לעזוב אתכם", "אני לדודי ודודי לי".

מסורת הש"ס הוצרך לרדת למטה, לספר לתלמידים את הדבר הזה שיתחזקו כולם בלימוד המוסר. ובעל מסורת הש"ס סיים את דבריו: "רק עכשיו אחרי שבאתי אליכם, אני יכול לעלות למעלה ולשבת במקומי ליד השל"ה הקדוש".

תראו איזה דבר מזועזע, מה זה החשיבות של המוסר! לכן זה הזמן שנעשה תשובה שלימה, נלך בדרכי ה' ותהיה ישועה גדולה בעז"ה. וזה הכל תלוי בנו.

לך תקנה ל' 10 ספרים

אנחנו בשיבת "פורת יוסף", בכל יום לפני שלומדים גמרא, היה נכנס החכם, והיה לומד איתנו מוסר כל יום לפני השיעור. ובנוסף לזה, רבי אברהם רפול ע"ה זקן רבני ארם צובא, היה מסתובב בין הכיתות, כל יום נכנס לכיתה אחרת, פעם בשבוע לכל כיתה, והיה נותן לנו מוסר, והיה שואל אותנו "מה איתכם? מה למדתם מה עשיתם מה לומדים? אתם הולכים בדרך ה'? אתם קראתם שנים מקרא ואחד תרגום? דקדקתם איך אתם מברכים הברכות?", והרב היה זקן וכולו אומר כבוד, היית רואה אותו היית מפחד.

סיפר לנו ראש הישיבה, היה בזמנו הגבאי של פורת יוסף רבי ניסים נחום, וראש הישיבה היה יושב בעיר העתיקה אצל המורה רבי עזרא עדס ויום אחד נכנס המפקח רבי ניסים נחום, שהיה הגבאי של הישיבה, הוא בא לראות מה עושים ומה לומדים, והנה הוא שואל את הרב: למדתם מוסר? והרב אומר לו "לא!". והוא שואל: "למה?" והרב אומר לו: "אין לנו ספרים". רבי ניסים שמע את זה, הוציא כסף על המקום ושלח את אחד התלמידים: "לך תקנה 10 חובות הלבבות" והרב אומר לו: "אולי מחר נקנה", ורבי ניסים לא הסכים: "לא! עכשיו תקנה! אין מחר! עכשיו צריך ללמוד מוסר". ככה צריך ללכת האדם, עם התורה והמוסר ביחד, ובדרך הזאת הוא נעשה גם כלי מפואר. אם אדם לא לומד מוסר, איך הוא יתקדם? זה כשאדם רואה את הדרך אז הוא מקבל עליו התחזקות ואז הוא יוצא זכאי ביום הדין הגדול והנורא.

ראש של בובה מציץ מהמים

ואם אדם מקבל עליו איזה קבלה להתחזק באיזה דבר, שידע לו שהקבלה הזאת תציל אותו. רבי ברוך רוזנבלום ה' ישמרהו, מספר שאברך אחד קיבל עליו להיזהר בנטילת ידיים הכי טוב שיש, ויהי מה. וקיבל על עצמו להיזהר גם בנטילה שלפני התפילה. אומר אעשה גם כן "הכון לקראת אלהיך ישראל".

הגיע בין הזמנים, הוא היה בירקון והיה צריך להתפלל, מה יעשה? לא ויתר, לקח ספינה, ירד בתוך הירקון לקחת מים בשביל לעשות נטילה, וואו, רואה איזה ראש של בובה, חושב זה משחק. מזוי רואה ילדה טובעת...

הוא יודע החייה, מייד הרים אותה, הוציא אותה, עשה לה החייה והציל נפש אחת מישראל, בזכות מה זכה לזה? בזכות הקבלה שקיבל עליו ליטול ידיים לפני התפילה!

אני בפרישות, יש לי משפט גדול, אני ב' 40 יום הכנה ליום הדין, אני לא יכול לדבר צ'הה פ'הה, אני עסוק! אני במקום אחר, חייב לטפל במה שיש. אז אין שום משא ומתן, אי אפשר להפריע לו, אף אחד לא יגש אליו.

אם ח"ו אדם חולה, הרי הוא הולך לטפל בעצמו, חייבים להיכנס לאשפוז! והחטאים זה חולי הנפש, וכי האדם יעזוב את זה ככה? יום הדין הגדול והנורא זה לא דבר פשוט!

סירב לשבת ליד המסורת הש"ס

וצריך שאדם יתחזק ויקח ספרי מוסר, ויקרא בהם כל יום, כי רק ככה הוא יתעורר לאבינו שבשמים! חייב ספרי מוסר! רבי דן סגל מספר בשם ספר באר יצחק, שכתוב שם מעשה שהיה עם בעל "מסורת הש"ס" רבי יוסף שמואל מקראקא: בעל "מסורת הש"ס" היה אדם גדול שבענקים, והיה מצאצאי השל"ה הקדוש, והגאון חיד"א בספרו "שם הגדולים" כותב עליו, שהוא למד את כל הש"ס 42 פעמים בעיון רב.

ומסופר שם בספר, שכאשר נפטר בעל מסורת הש"ס, אחרי כמה ימים מפטירתו, כאשר התקבצו תלמידיו החכמים לבית המדרש ללמוד, לפתע הם רואים את הרב מסורת הש"ס נכנס ויושב על מקומו... והם נדהמו ונבהלו מאוד, ושאלו אותו: "יא חביבי... הרי אתה הלכת לבית עולמך?", והוא אומר להם: "אל תפחדו... אני חוזר... אבל שלחו אותי מן השמים, כדי לספר לכם מה קרה איתי למעלה". ואני יאמר רק מקצת, מה שאני רשאי לומר.

ובעל מסורת הש"ס סיפר את קורותיו: כשבאתי לשמים, דנו אותי פחד פחדים, ונפסק לפי מה שגיעתי כל כך הרבה בתורה, שאני ישב ליד השל"ה הקדוש, שאני זכיתי להיות מצאצאיו.

והנה לפתע בא השל"ה ואומר: "אני לא מקבל אותו על ידי!" ושואלים אותו: "למה ככה?! הרי זה גאון עולמים! הרבין תורה כל ימיו!" אמר השל"ה: "נכון גאון, רב גדול, צדיק גדול, אבל הוא לא למד עם התלמידים מוסר, לפני לימוד הגמרא הוא לא לימד להם מוסר. ואני חיברתי ספר השל"ה כולו מוסר חוצב להבות אש, ושמתי דגש חזק על המוסר, תראו ספר השל"ה מה זה שבת, מה זה מוסרים והייתי שופך דמעות להחזיר בתשובה. אבל הוא בעל

"אפילו המלך שואל בשלומי" - שהקב"ה שואל מה שלומי, שולחים לו דרישת שלום מן השמים, למרות זאת, אל תפסיק להתפלל ולעבוד את ה'. ו"אפילו נחש כרוך על עקבו" - אפילו אדם שנמצא בתוך הקליפות

מסורת הש"ס הוא אמנם לימד תורה אבל לא הדיך אותם בדרך מוסר, הוא לא לימד מוסר. לכן הוא לא ישב על ידי!"

סוף דבר, בית דין של מעלה פסק: שטענת השל"ה לא מתקבלת, ובעל מסורת הש"ס ישב על ידו, כי זה המקום שלו, אבל, בעל

על המקום "עושה פרסה"

וצריך לדעת שהבח של אלול זה להפוך את הרע לטוב. אתם יודעים כאשר יעקב ועשיו חילקו ביניהם את החודשים, יעקב אבינו לקח את "ניסן אייר סיון", ועשיו לקח את "תמוז אב אלול". וכאשר נלחם יעקב עם שרו של עשיו, הצליח לקחת לו את חודש אלול, ולהפוך אותו לטוב! אומר "זה לא יהיה בידך בשום אופן, זה סוף השנה". ומה רואים מפה? שאפשר להפוך את הרע לטוב ככה לימד אותנו יעקב אבינו!

כתוב בזוהר על הפסוק: ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים. ירח ימים - דא היא ירחא דאלול [-זה חודש אלול]. וכותב ה'משנת חסידים', למה לא כתוב חודש, למה כתוב ירח ימים? אלא, 'ירח' - ראשי תיבות: יום ראש חודש. כבר מיום ר"ח של אלול, שעכשיו אנחנו נמצאים בו, לא יתמהמה, ולא יגיד: שמע, טוב יש לי זמן, עוד עשרה ימים נתחיל, עוד חמישה ימים, לא! כבר ביום ראש חודש אלול גמרנו כבר הפוכים. אדם לא יתמהמה מיד, לא יחכה.

רבינו האר"י מר"ח אלול יש לו יחוד לעשות שאדם חוזר בתשובה - היחוד הזה נקרא "נותן בים דרך" - יש דרך סלולה שהקב"ה נותן לשוב אליו בתשובה. ומה הכוונה ב'ים'? הוא אומר, אדם בדרך כלל כשהולך על שביל עפר - עושה סימן, אבל בים אין סימנים, האניה לא עושה שום רושם בים. כך האדם שהולך בדרך ה', אחרי ששב אל ה' בכל ליבו, לא ניכר על הנשמה שלו שום חטא - אפילו רושם בעלמא. ככה זה כח התשובה עכשיו, של "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת".

וזה גם רמז במזל של חודש אלול, שמזלו בתולה. אתם יודעים מה זה בתולה, יש 'קרקע בתולה' - קרקע שלא נחרשה מעולם, וזה שאדם ידע לו, שאם הוא עוזב את הדרכים הרעים שלו וחוזר בתשובה, הרי הוא כמו שלא קלקל מעולם! לכן חודש אלול מזלו בתולה, כמו קרקע בתולה שאף פעם לא נגעו בה, לא חרשו אותה, ככה זה הולך.

עוד דבר יש באונייה על הים, שאם אדם עשה טעות כשהוא נוסע ביבשה, הוא לא יכול להסתובב מיד, הוא צריך להמשיך ולהגיע לאיזו צומת, ורק אז להסתובב. אבל באונייה על המקום הוא מסתובב, וכך היא דרכה של התשובה - ברגע אחד מסתובבים. לכן, עכשיו אנחנו נמצאים בתוך ים סוער של יצר הרע, זה לא פשוט, צריך כח גדול להתחזק.

יש לו מכוניות ודירות בשפע

פרשת השבוע פותחת: "ראה אנכי נותן לכם היום ברכה וקללה" וצריך להבין מה הכוונה "היום"? הלא היה צריך להיות כתוב "ראה אנכי נותן לפניכם ברכה וקללה" בלי המילה היום?

אלא, יש לפעמים שאדם מתבונן ורואה שהקב"ה סידר אותו יפה, יש לו משרה, יש לו מכוניות, יש לו דירה הגונה, ועוד שתי דירות לשכירות... והפרנסה זורמת... וה' נתן לו בנים ובנות אשה טובה, עושר כבוד. אדם כזה עלול לחשוב: "אני לא צריך להיות דרוך כל כך בעבודת ה', כי מה הקב"ה כבר יכול לעשות לי? יש לי רכוש בכל

העולם, אם יפגע מקום אחד, יש לי מקום אחר, וככה הוא חושב שאפשר קצת להתרשל, ויישמן ישרון ויבעט" והוא חושב שאפילו אם יעבור קצת על מצוות ה', ויענישו אותו מן השמיים, אבל יש לו זרבות פה וזרבות שם... זה לא יכול להגמר... ככה הוא חושב.

ראיתי את עצמי שאני יורד עם השכינה לברר ניצוצי הקדושה, וראיתי שעכשיו הכל זה בעקביים למטה למטה וניצוצי הקדושה ברוך ה' כולם עם ישראל הוציא אותם מהקליפה, ונשאר כמו 40 שקים ריקים של חיטה, ונשאר בהם רק כמה פירורים, וכאשר יבררו את אותם פירורים אז תבוא הגאולה

מצד שני, יש גם בן אדם שבמצב הפוך, כולו מסכן מזל ביש, הכל קשה לו, והוא כבר נמצא בדיוטה תחתונה, ואחד כזה גם כן עלול להתרשל בעבודת ה' כי הוא אומר: "עוזב אותי, אני לא יכול לעבוד את ה', אין לי כח אין לי תקווה לכן אני יעשה מה שאני רוצה".

בשביל שתי המחשבות של האנשים הללו, בא הפסוק ואומר "ראה אנכי נותן לכם היום ברכה וקללה" כל מה שאני נותן, ברכה וקללה, דע לך שזה רק "היום", אבל מחר הכל יכול להשתנות!

זה שהיום הכל טוב לו, וכי הוא יודע מה ילד יום? היום הוא מבסוט אבל כבר מחר, הקב"ה יכול לקחת לו הכל, הוא לא צריך הרבה, רק למשל לקחת לו את השכל - להוציא אותו מדעתו, ומה יעזור כל מה שיש לו? או שיכול לקחת אותו מהעולם, ו"יעזבו לאחרים חילם"? או יכול להביא עליו צער או מחלה, וכל הכסף שבעולם לא יעזור, וגם יכול לקחת את כל רכושו ברגע, לכן כתוב "היום ברכה" כי מחר מי יודע מה יהיה, לכן תהיה דרוך בתשובה. וגם האדם השני שיש לו צרות, "ראה אנכי נותן לכם היום ברכה וקללה" הקללה היא רק היום! אבל מחר, זה יום חדש, מזל חדש, עולם חדש, ה' יכול להרים אותך למעלה! וכי לא ראינו איך הקב"ה משנה עיתים ומחליף את הזמנים, הקב"ה מסדר, היום חולה - מחר בריא, היום כאן - מחר מזל אחר. לכן גם אדם כזה לא יתייאש ויהיה דרוך בעבודת ה'.

צוואה כתובה על טבעת

רבי יוסף חיים אומר על המילה "היום": "ראה אנכי נותן לפניכם היום" יש כאן עצה טובה, שאדם יראה ויחשוב שיש רק היום, ואין מחר! וככה אדם יכין את עצמו לעולם הבא, ולא יחשוב על כסף ולא על הבלי העולם. וזה עצה טובה גם לאדם שיש לו ברכה ועושר וכבוד, וגם לאדם שקשה לו.

מסופר על אבא אחד זקן שלפני מותו קרא לבן שלו ונתן לו טבעת שכתוב עליה "גם זה יעבור". ואמר לו, כל הזמן תשים את זה על היד, אם תראה שהקב"ה השפיע עליך שפע וברכה, אל תהיה בטוח בזה לפרוק עול, למה? כי "גם זה יעבור", זה יכול לעבור, ואם עשית איזה בעיות והקב"ה נתן לך ח"ו איזה בעיות, תראה את הטבעת ותגיד "גם זה יעבור", וזה אמת.

המשנה אומרת: היה עומד בתפילת העמידה, "אפילו המלך שואל

את אותם פירורים אז תבוא הגאולה". והוא מתאר איך הוא ירד עם השכינה.

רבי דוד אבוחצירא ה' ישמרהו יש לו ספר עתיקא חדתא והוא מביא שם בשם סבו **רבי יעקב אבוחצירא**, [הוא כותב "מור זקני"] אז הוא מביא מה שאומר **רבי חיים ויטאל** שהצלם של נבוכדנאצר הוא כנגד הגלויות שגלו ישראל: **בבל, מדי, יון, אדום**, למטה זה ברזל ונחושת - "ברזל ונחושת מנעליך", למעלה זה זהב - הראש זה גלות בבל, והעקביים - זה גלות אדום, ברזל ונחושת למטה זה היה עשוי הצלם הזה, וזה רומז לגלות האחרונה, וזה לא סתם גלות, אלא עקב אחד כנגד אדום, ועקב אחד כנגד ישמעאל, וצריך לברר את הניצוצות האלה בגלות הזאת.

עכשיו יש עבירות שאדם דש בעקביו, בזה אדם צריך להתגבר על סטרא אחרא, הוא נותן לאדם לדרוש בעקביים, כי הוא רוצה למלאות את העקביים, הוא לא נותן להם לגמור, לכן אנחנו צריכים להזהר בברכות, להזהר בהלכות שבת בכל דבר ודבר, אדם חושב זה כלום, ברכתי "אחד למעלה ושבע למטה" - **נישט גיוואלד**, ברכת המזון, איך אתה מברך? בדרך כלל אחרי שאדם אוכל, הוא נהיה כבד, קשה לו לברך בחשק והתלהבות, אבל אם יודע את המעלה, הוא גם יאכל פחות - קדש עצמך במותר לך, לא צריך לאכול מי יודע מה...

לכן אומר "והיה עקב תשמעון" - שצריך להיזהר, ובשביל זה איך אנחנו מטהרים ומקדשים את העקביים להוציא מהקביים של הסט"א ואז "ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד".

אז הוא מביא שהרב **אביר יעקב** כותב, על הפסוק: "ואתם הדבקים בה' אלקיכם, חיים כולכם היום", איך אדם יהיה דבוק בה' איך הוא כל רגע צריך לברך, מברך אשר יצר, מברך שהכל נהיה בדברו, מברך בורא נפשות בכוונה, מברך ברכת המזון בכוונה אז אומר ואתם הדבקים בה' אלהיכם - אם אתם מתדבקים בהקב"ה, אומר האביר יעקב חיים כלכם היום בדיוק גימטריא "זו ברכה". בדיוק.

הסיסמא: "זנבות האודים"

ובפרט ברכת המזון אדם מברך "אברכה את ה' בכל עת תמיד תהילתו בפי". את ה' בכל עת תמיד תהילתו בפי, **רבנו האר"י** אומר זה ברכת המזון מחולק לאבי"ע - ארבע ברכות, אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, אברכה את ה' בכל עת זה ראשי תיבות אבי"ע שמתקנים בזה את כל האבי"ע, ואם עושה את זה בשמחה, עבדו את ה' בשמחה, איזה, עבדו את ה' בשמחה זה גם אבי"ע, ולכן זה מתקן בזה, ולכן, כמה זה דבר גדול שאדם מקפיד על עוונות שאדם דש בעקביו והוציא מהעקביים של הסטרא אחרא.

נוכרתי, שבשנת תשנ"ז היה **אסון המסוקים**, שני מסוקים שהיו בהם 73 חיילים נפלו ביישוב שאר ישוב, וזה היה בדיוק בהפטרה שמדברת על שאר ישוב, והסיסמה של החיילים היתה "זנבות האודים" בדיוק כלשון המילים שכתוב בהפטרה. ואני בדיוק הייתי מדבר עם ר' יצחק כדורי, [אנחנו היינו ביחד תקופה ארוכה הייתי הולך אליו כל הזמן, כל מוצאי שבת הייתי קצת נמצא איתו] אז הייתי מדבר איתו כל מיני עניינים אז זה אחד העניינים, הוא בא

בשלומו, לא ישיבנו, אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק". רבי שלמה הכהן מרדאמסק, היה אומר על המשנה הזו, שרמוז כאן שאפילו אדם כבר הגיע למעלות נשגבות, לא יתירשל בתפילה ועבודת ה', וזה הכוונה "אפילו המלך שואל בשלומי" - שהקב"ה שואל מה שלומי, שולחים לו דרישת שלום מן השמים, למרות זאת, אל תפסיק להתפלל ולעבוד את ה'. ו"אפילו נחש כרוך על עקבו" - אפילו אדם שנמצא בתוך הקליפות, בלע אותו הנחש כבר מהראש והגיע עד לעקב... גם אדם כזה לא יתייאש ולא יפסיק להתפלל ולעבוד את ה' כי זה יעבור! כי הקב"ה מנהיג את העולם והכל בידו יתברך.

חטף את הכל וצריך לקחת ממנו

איתא בזהר הקדוש (ח"ב רנח). שזמן הגאולה עד דמטו רגלין ברגלין, מה זה "דמטו רגלין ברגלין"? אלא, כמו שיש אדם של קדושה, יש אדם בליעל, בזמן שאדם הראשון חטא, אז כל העולמות ירדו - יש אדם בליעל אחד שחטף את כל הניצוצות, כל הנשמות הקדושות - חטף אצלו.

ואין הקץ כלה עד שיתבררו הניצוצות ממנו ולא ישאר בנו שום ניצוץ אפילו ברגליו. וזהו שאמר 'עד דמטו רגלין ברגלין', הכוונה, עד שאפילו הניצוצות שברגלי אדם בליעל יצאו ממנו ויכנסו ברגלי אדם דקדושה, וזהו 'רגלין ברגלין'. ואומר רשב"י עד טיפה אחרונה, עד למטה, צריך לברר, עד דמטון רגלין ורגלין עד העקביים למטה למטה, והיה "עקב" תשמעון, למה למטה בעקביים.

אתם יודעים, מה זה עקביים? יש עקב ימין יש עקב שמאל, עקב אחד זה של אדום, אבל הזהר הקדוש אומר, תדע לך יהיה גם כן עוד גלות קטנה אחרי אדום, אל תחשוב גמרנו, כי יהיה איזה שבעה שמונה חודשים של ישמעאל ואלה הניצוצות האחרונות קשות, צריך להוציא אותם מהעקביים, זה "דמטו רגלין ברגלין", סוף הגאולה סוף הגלות, צריך להוציא.

כל הכח נמצא בעקבים

רבי יהודה פתיה ע"ה כותב בחלק שני על פירוש עץ חיים: "אני אגיד לכם מה אני ראיתי בחלומי", והוא כותב את התאריכים, "וראיתי את

בשנת תשנ"ז היה אסון המסוקים, שני מסוקים שהיו בהם 73 חיילים נפלו ביישוב שאר ישוב, וזה היה בדיוק בהפטרה שמדברת על שאר ישוב, והסיסמה של החיילים היתה "זנבות האודים" בדיוק כלשון המילים שכתוב בהפטרה. ואני בדיוק הייתי מדבר עם ר' יצחק כדורי

עצמי שאני יורד עם השכינה לברר ניצוצי הקדושה, וראיתי שעכשיו הכל זה בעקביים למטה למטה וניצוצי הקדושה ברוך ה' כולם עם ישראל הוציא אותם מהקליפה, מהאדם בליעל הזה, ונשאר כמו 40 שקים ריקים של חיטה, ונשאר בהם רק כמה פירורים, וכאשר יבררו

שמאל, וקשר נעל שמאל ואח"כ קשר נעל ימין, ורחץ את הידיים, ובא לבסס בא לעמוד שמה.

המפקד אומר לו: "אתה מזלזל!", שם אותו במחבוש, אוי ואבוי. כל הפלוגה עולה במסוקים, יש להם איזה פעולה, והוא נשאר שם

אחרי שהוא גומר ברכת המזון, פתאום הוא שומע את הבלתי יאומן: המליונר שמואל אומר לו: "תשמע אני מוותר על החמש מיליון דולר" ומייד סגרו את הכל... אחרי שסגרו את העסקה, אמר לו היהודי: "תגיד לי מה קרה לך?"

במחבוש. אחרי כמה זמן, אין שמה עיתונים לדעת מה קורה, הוא שומע מה שקרה, 73 חיילים הלכו. רק הוא החייל היחיד שנשאר. הוא ראה בחוש איך המצווה הצילה אותו. לפעמים אדם רואה הו בעיה, מה בעיה? הכל לטובה! ואיפה זה? בעקבים. בעקב, בנעליים.

אז אני אז דיברתי על זה עם חכם יצחק, והוא אומר לי, "תדע לך אלה נשמות מגולגלות וצריך לטפל בענין הזה לברר ניצוצי הקדושה מכל אלה הקלי" שתובעים את עלבונם, כי אין מספיק תפילות, אין מספיק תשובה, אין מספיק לימוד תורה, אז הם תובעים את עלבונם, כנראה עכשיו היה עלבון גדול לתורה והם תבעו את עלבונם וזה התוצאות שלהם: 73 חייל, אוי ואבוי - לא היה כזאת צרה!

הרב היה מזועזע, הוריד דמעות, איך יכול להיות דבר כזה. אבל בדיוק עכשיו נזכרתי בזה למה זה בעקב, העקב זה לא דבר פשוט לכן עכשיו צריך להזהר איך אנחנו מברכים ברכות הנהנין. ככה אנחנו צריכים להשתדל בכל הכוחות שלנו לעשות כל דבר ודבר כמו שצריך.

לקח כובע וחליפה וקיבל 5 מליון...

מעשה ביהודי אחד עשיר, ירא שמים, שהרבה פעמים היה יושב במסעדה עם אנשי עסקים, ושם סוגרים עסקאות. הוא בא לר' חיים קנייבסקי אומר לו: "כבוד הרב, תראה, אני מברך ברכת המזון עם חליפה וכובע, אבל כשאני במסעדה עם חילונים - יש לנו עסקים, לא נעים לי, אף אחד לא לובש חליפה אף אחד לא לובש כיפה - אני לובש כיפה, ואני מברך ברכת המזון, אבל גם אלבש את החליפה וגם את הכובע? כבוד עלי כבוד הרב"

אמר לו רבי חיים: "כל הברכה והפרנסה זה ברכת המזון. אתה תדקדק בה, תגיד אותה בכוונה, עם כובע, עם חליפה, ויהיה לך ברכה" והוא שמע לרב.

יום אחד, היה לו לעשות עסק של מיליוני דולרים עם איזה מיליונר גדול, והיה להם ויכוח על חמש מיליון דולר - העשיר הזה רצה שישלם לו עוד חמש מיליון דולר על העסק הזה שהוא קונה. אבל הסוחר סירב: "אני נותן לך פחות חמש מיליון". בינתיים הוא אומר לעצמו: 'טוב, אני אחשוב, אבל כדי שאני לא אשכח לברך, אני יברך עכשיו ברכת המזון, ואחר כך נמשיך לדון'. לקח את הכובע והחליפה שלו והתחיל לברך בכוונה ברכת המזון.

ואומר לי "אני רוצה לדבר איתך, תראה איזה אסון נורא, היה צריך לעשות איזה משהו, שלא יהיה גזירות כאלה על עם ישראל".

ישבנו שמה, ואני הסברתי לרב את כל מה ששמעתי על האסון הזה. אבל בעיקר היה שמה היה איזה חייל אחד מצנחנים, הם היו 9 חיילים מגולני צנחנים, הוא היה מה-9 חיילים, והוא הלך לשבת לחופש, רצה ללכת קצת לחופש, היה עייף אחרי עבודה קשה.

אי אפשר לוותר על כזה אוכל...

חזר בטרמפים, עצר לו יהודי חרדי, אומר לו "בבקשה תיכנס" ישב, התחילו לדבר, מספר לו שהוא מאד עייף, אין לו כח אבל הוא יודע שאם הוא ילך לבית ישאלו אותו כל מיני שאלות, והוא רוצה להיות באיזה מקום שיהיה לו מנוחה, אמר לו החרדי "בוא אצלי לבית, תודיע להורים שלך שאתה מתארח באיזה מקום, אתן לך חדר לבד מקלחת לבד, הכל, תשב תנוח, תתרחץ, תישן כמה שאתה רוצה".

אומר לו החייל: אתה לא תגיד לי "שבת?" והנהג מבטיח לו: "מה פתאום! תעשה מה שאתה רוצה. הכל פתוח אצלי, העיקר תנוח" אומר: "טוב אני בא". דיבר עם ההורים שלו, בא אליו, נתן לו חדר. זה ישן מהצהריים יום שישי עד הערב, הגיע קידוש ההוא התעורר. עושה מקלחת ונכנס אומר "בוא תאכל איתנו". זה ראה סעודת שבת, שירי שבת - נכנס לו בנשמה אור של שבת, שמע דברי תורה, התעורר. הלך לישון, כל הזמן הדברי תורה האלה פיעמו בו, נרדם.

קם בבוקר, מחכה שיבואו מבית הכנסת, באו מבית הכנסת, סעודת הבוקר: "בוא איתנו", אומר "בטח", סעודות כאלה אי אפשר לוותר... "על הטשולנט על החורשה סבוי... אי אפשר לוותר. [בבוקר אוכלים גוגדי לא?...] ישב, מריח אוכל של שבת, ושירי שבת, היה מבסוט.

והנה בעל הבית היה לומד פלא יועץ היה לומד כמה הלכות. ובדיוק התחילו מסלול חדש של מרן, לומד מה הוא שומע - איך נועלים נעליים, קודם כל נועל נעל ימין, אח"כ נועל נעל שניה של שמאל, קושר של שמאל ואז קושר של ימין. אומר תגיד לי גם בנעליים יש הלכות? אומר זה הצלחה לכן אדם איך הוא עושה. במוצאי שבת, בא לצאת מהבית, אמר לבעל הבית: "שמע, אני רוצה להתקרב לה', אבל לשמור שבת אני לא יכול, אבל אני רוצה לקחת משהו אחד, אני אקח את קשירת הנעליים". אמר לו בעל הבית: "אתה לוקח לך נעליים, אבל תדע לך, אל תבטל את זה לעולם, צריך להיות עקבי, עיקש!" והחייל הבטיח: "ככה יהיה".

קיבל את הבשורה הנוראה בהיותו במחבוש

עברו כמה חודשים, בוקר אחד היה עייף, קם מאוחר, קשר את הנעליים איך שבא לו, ורץ למסדר, ואז הוא נזכר שלא קשר כפי ההלכה, מייד אמר לעצמו: "איך אני אעשה דבר כזה! אני צריך להיות עיקש בדרך שלי", ומייד חזר חזרה לחדר שלו, חלץ את הנעליים שלו, ואמר בתמימות: "רביש"ע אני עושה תשובה עכשיו אני חולץ ונועל כמו שצריך", ואז נעל ראשונה נעל ימין, אח"כ נעל

הולכת לבתים ואוספת צדקה כדי שיהיה להם מה לקנות אוכל. זה גאון עולם, תראה איך היו חיים, איך הוא היה מברך, פלא פלאות.

וכך הוא לקח את הנר שלו והיה לומד רמב"ם, וכל כך היה שמח ורוקד. האנשים שמה אמרו לו: שמע, אנחנו ישינים, זה מפריע לנו לישון. ראה כך, אמר: אתם צודקים. יצא בחוץ, עמד לאור הלכנה ואשתו מביאה לו את האוכל, והוא רוקד. אמר לאשתו: בואי תרקדי איתי, כי אני הבנתי את הרמב"ם. כולם קמים באמצע הלילה, רואים איך הוא רוקד, שמח בלימוד. הלכו מיד לרבי נתן אדלר, אמרו לו: אני חושב שהבנ"א שהתכוונת אליו הגיע, לפי איך שאתה מתאר זה השאגת אריה.

מיד בא ר' נתן אדלר, דיבר אתו בתורה, אמר: אין דבר כזה בעולם. גאון כזה, חכם כזה. עם ישראל זכה, איזו קדושה. אלף פעם לגמור את הש"ס. יש דבר כזה?

אני נשאר עם הכיפה!

והכתוב אומר: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה... אשר תשמעו את מצוות..." אומר הקב"ה: תשמעו לי, אתם לא תפסידו, ברגע שאדם שומע למצוות ה' - לא יפסיד. אדם שהולך בדרך ה', אף פעם לא מפסיד. כמו שראינו. תמיד זה כך.

היה אחד נגיד גדול, קראו לו משה וולפסון, הוא היה מיליונר, והיה רוצה לעשות עסקה גדולה, בסינגפור. אמר לו המתווך: תשמע, פה אתה לא יכול לשבת עם הכיפה שלך, פה זה הכל מדויק ויפה, כולם אותו דבר, אתה יכול לבוא, רק תוריד את הכיפה שלך. הוא אמר לו: תשמע, אתה תעשה את העבודה שלך, אתה סה"כ מתווך, לך הביתה שלך, אני יושב עם הכיפה שלי איך שאני. אל תגיד לי. אני יהודי, אני צריך לברך, צריך להתפלל, רק עם הכיפה.

בליט ברירה, בגלל שהוא מיליונר והוא יכול לעשות עסקה, נאלץ המתווך לשתוק, הוא קיבל כסף הרבה. וכך הם כולם יושבים, והוא יושב עם הכיפה, היו שם מאה עשירים, וגם הוא יפה תואר, עם דיקנא קדישא, והוא היה בולט.

והנה, ניגש אליו נשיא החברה הסינגפורית, ואמר לו שרוצה לעשות את העסק. הוא מביא לו כוס משקה, ואומר לו: תברך שהכל. הוא בירך, אבל לא הבין מאיפה הוא יודע. אומר לו: אני לא יהודי, אני גוי, אבל אני הייתי ילד, וההורים שלו הלכו מן העולם, היה לי שכנים יהודים שלקחו אותי, אמר לי: אתה תמשיך להיות גוי איך שאתה רוצה, אבל אצלי - אתה כמו בן שלי, אתה תאכל אצלי, תשתה, מה שאתה רוצה תעשה. רק תהיה אצלי. וככה גדלתי בבית הזה, הייתי רואה אותם איך הם מברכים, איזה אנשים טובים. וכשאתה ככה יושבת פה עם הכיפה, נתתי לך לברך, ואתה מברך, אני איתך עושה את העסקה, אני רוצה. אמנם תמיד אני 'קָה' אין דבר כזה אצלי, אני בודק אלף פעמים, אבל אותך אני לא צריך לבדוק, סגרנו את העסקה. וכך סגר איתו את העסקה. למה, כי הוא לא ויתר. אמר: חביבי אני מברך, אני יהודי, אני גאה בשלי, אז הצליח.

אחרי שהוא גומר ברכת המזון, פתאום הוא שומע את הבלתי יאומן: המיליונר שמולו אומר לו: "תשמע אני מוותר על החמש מיליון דולר" ומייד סגרו את הכל...

אחרי שסגרו את העסקה, אמר לו היהודי: "תגיד לי מה קרה לך?" אומר: "תשמע אני ראיתי שאתה לובש את הכובע והחליפה - זה אומר שאתה רוצה כבר ללכת... ולא כדאי לי לוותר על העסקה הזאת אז סגרתי איתך"... בדיוק כמו שאמר לו הרב קנייבסקי אתה תלבש כובע וחליפה, וכל הברכה והפרנסה זה ברכת המזון...

קח שלשים אלף לחודש...

היה אדם אחד שהיה לחוץ מאוד בפרנסתו, הוא שמע שמי שמברך ברכת המזון ונוהר על הברכות בכוונה, ובפרט בחודש אלול נוהר איך לברך את הברכות, זה תיקון גדול. אמר: אני מקבל עלי לברך ברכת המזון מילה במילה מתוך הסידור. וכך נהג הוא והילדים שלו. יום אחד, היו באיזו מסיבה ואמר לילדים: בואו נאמר ברכת המזון בכוונה ובתמימות. היה שם אחד מהמשפחה ששמע אותו איך הוא מברך ברכת המזון. אמר לו: שמעתי שאתה עובר קושי בפרנסה שלך, ולכן אתה מברך כל כך בדבקות עם כל הילדים, כעת תשמע, אני עשיתי עסקה בנקאית גדולה, ואני עכשיו אתן לך כל חודש שלשים אלף מעשר, כדי שירווח לך. הנה, איך שהוא גמר את ברכת המזון בכוונה - קיבל אותם. זה הכל עילת העילות וסיבת הסיבות. זה הכל פלא פלאות. איך אדם זוכה, פלא פלאות.

אלף פעמים את כל הש"ס

שמעתי, שהשאגת אריה היתה לו כידוע יראת שמים גדולה, אש. אומרים, שאלף פעם גמר את כל הש"ס. הוא קיבל עליו גלות, והיה הולך בגלות הוא ואשתו, איך היה לומד, כל רגע, לא מאבד. פעם שמעו שהשאגת אריה צריך להגיע לאיזור אשכנז-גרמניה, בינתיים שמע את זה רבי נתן אדלר גאון הגאונים, אמר לתלמידו: אני שמעתי שהשאגת אריה צריך לבוא, ובכל עיר יש לה ממונה

החזו"א למרות שהיה זקן - מיד רץ, עקף את כל הכיכר בשביל לא לפגוש אותם. אמר לו: מה קרה כבוד הרב? אמר לו: אני לא יכול - זה משפיע, אפילו שאני רק אעבור על ידם, זה משפיע.

על הכנסת אורחים, תבקש ממנו שיגיד לי מתי הוא מגיע לכאן, אני רוצה לראות אותו.

יום אחד הוא הגיע באמצע הלילה, דופק בדלת, לא רצו לפתוח לו בכלל, בסוף פתחו לו. ראו איזה עני עם אשתו, פתחו והכניסו אותם. היא אומרת להם: אני חייבת להכין לבעלי אוכל, הוא רעב מאוד, הביאה קצת תפוז, והיא מכינה לו. וכך הוא לומד, והיא היתה

בקבוק 'הוליד' 12 בקבוקים

היה אחד נסע לצפון לעשות שבת. שכח להביא אתו יין, ניגש לבעה"ב שאירח אותו, ביקש ממנו יין. אמר לו: הייתי נותן לך בשמחה, אבל אין לי. אתה יודע מה יש לי באמת, בקבוק יין בצד, אבל זה עולה הרבה כסף, אולי תעשה קידוש על הפת. אומר לו: לא, אני רוצה יין. כמה עולה? אומר לו: שמונה מאות ₪ לבקבוק. אומר לו: זה הרבה כסף, אבל זה שווה. מה לעשות, קידוש לכבוד ה' בשמונה מאות ₪? למה לא? ספר לו שמונה מאות וקיבל את זה.

איזה קידוש היה אותו שבת. הוא עושה קידוש בשמחה, יושב שותה אותו, והילדים אומרים לו: זה קצת החמיץ היין, אפשר לעשות עליו קידוש, אבל זה לא א' א'. טוב, לפחות היו שמחים שזכה לעשות קידוש - גם זה טוב.

אחרי שבת, כתב מכתב ליקב, אדוני, יין שמונה מאות ₪ החמיץ. באותו מוצאי שבת הם באו לבדוק, זה היה על ידם, וראו שאכן הוא חמוץ. אמרו לו: אתה מקבל ארגז של 12 בקבוקים שכל אחד עולה 800 ₪! כן. ככה זה הולך.

האבנים משפיעות טומאה

"אבד תאבדון את כל המקומות" - שמעתי פעם על החזו"א שבערב כיפור אחרי שגמר הכל, היה הולך לבית הכנסת, והיה הולך בלי נעליים, גם לא נעלי גומי, עם גרביים, ככה הולך לבית הכנסת. ומספר הרב שליווה אותו, שכשהוא עבר בכני ברק, ישבו שם איזה כת ליצים, והחזו"א למרות שהיה זקן - מיד רץ, עקף את כל הכיכר בשביל לא לפגוש אותם. אמר לו: מה קרה כבוד הרב? אמר לו: אני לא יכול - זה משפיע, אפילו שאני רק אעבור על ידם, זה משפיע. אני לא רוצה. אתה יודע, "אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגויים אשר אתם יורשים אותם... וניתצתם את מזבחותם". תאמר מה חטאו האבנים האלה, סה"כ זה אבנים - אעפ"כ ניתצתם, שיברתם את מצבותם. עצים אבנים מה הם עשו? וכי אם זה משוגע עובד את האבנים, אז צריך להרוס אותם? אלא, הם קיבלו טומאה, כי תקלה באה על ידם שעבדו אותם עבודה זרה.

"ונתצתם את ה...איפון"

עכשיו, אומרים הרבנים של היום: תאר לך מה זה איפון, שבא על ידו תקלה - ניפצתם, שיברתם, זה ע"ז מחטיא את הרבים. צריך להעיף את זה. אבל אם אדם צריך את זה, ילך לבית דין, אומרים לו: אתה עובד, לפי הצרכים שלך - נתיר לך, יש תקנה.

משרפות של נשמות

היה ר' אברהם טננבוים, שהיה מקורב עם החזו"א. הוא היה נשיא אגודת ישראל של ארה"ב. יום אחד, הוא אומר לחזו"א: אני הייתי במחנות ההשמדה וניצלתי, ואני ראיתי אלפי תינוקות איך שורפים אותם, מה כבודו אומר על זה? החזו"א אומר לו: למה אתה לא שואל על נבוכדנאצר, מה הוא לא עשה, איזה השמדה, ונתנו לו כח להחריב בית המקדש, מהשמים בבית דין של מעלה נתנו לו את הכח. כי

אם מהשמים לא יתנו לו, למטה לא יכול לעשות כלום. קודם כל המלחמה בשמים, ואח"כ פה. גם הנאצים נתנו להם כח מהשמים. כך יצאה גזירה בבית דין. אבל תשמע מה הביאור בזה, אני הייתי עם החפץ חיים כשהתחילו את תרבות פולין, ושמעתי בעצמי מה שהחפץ חיים אומר, הוא כינה אותם: ע"ז של המולך, והסביר כמו

אני הייתי עם החפץ חיים כשהתחילו את תרבות פולין, ושמעתי בעצמי מה שהחפץ חיים אומר, הוא כינה אותם: ע"ז של המולך, והסביר כמו ע"ז שמוליכים לשרוף גופות למולך, וכי אלה לא שורפים גופות? אלו יותר גרוע. אלה שורפים נשמות

ע"ז שמוליכים לשרוף גופות למולך, וכי אלה לא שורפים גופות? אלו יותר גרוע. אלה שורפים נשמות.

אני זוכר שמורנו רה"ר יהודה צדקה אמר, איפה ששורפים נשמות, זה יותר גרוע משורפים גופות. הוא אמר את זה על השואה, שמה שרפו גופות, אבל יש מקום ששורפים נשמות, זה יותר גרוע. אני שמעתי את זה. הוא הוציא מודעה, "לכו ונתחזקה" משהו כזה, לא זוכר איך היה הכותרת, שם הוא כתב את זה, אני לא רוצה להוציא מהפה שלי איפה זה ומה זה, שם שורפים נשמות, וזה יותר גרוע משורפים גופות, לוקחים אותם לכל מיני מקומות להשחית את הנשמות זה קשה מאוד. זה קשה מאוד. איזה צער וייסורים. זה לא דבר פשוט.

בשבת 'טסים' על עננים

איך אומר בפרשה: "כי ירחק ממך המקום", אומר הש"ך על התורה: "כי ירחק - ממך". אם אתה רואה שאתה מתרחק - זה הכל ממך. זה הכל תלוי בך. כשעם ישראל היו בזמן המקדש שעושים רצונו של ה', כתוב בפסיקתא רבתי, שלעתיד לבא בכל שבת ושבת יביאו העננים את עם ישראל לבית המקדש. מה פירוש, כי כל ארץ ישראל - תהיה ירושלים, וכל העולם יהיה ארץ ישראל. עם ישראל יגור בכל המקומות, ואיך יביאו אותם למקדש בירושלים, יהיה עננות נוסעות נמוך, עם ישראל יושב על זה - וברגע אחד שמים אותם במקדש. הופ.

ובראש חודש - ייקחו אותם פעמיים. "והיה מדי שבת בשבתו ומדי חודש בחודשו, יבוא כל בשר להשתחוות". פעמיים ילכו העננים ויבואו, העננים באים מכמה מקומות ו...הופ, שמים את עם ישראל בבית המקדש, ומחזירים אותם לאכול טשולנט, פלא פלאות. סייעתא דשמיא.

כשאדם רוצה, יש לו סייעתא דשמיא. שידע לו, "אחרי ה' אלהיכם תלכו ואותו תיראו ואת מצוותיו תשמורו ואותו תעבדו ובו תדבקו". היה אומר ר' יוסף חיים - אחרי ה', תדע לך אחרי שם הוי"ה - יש שם קדוש כו"ו, שזה נותן לבני אדם ללכת בדרכי ה' וליראה אותו, "ואותו תיראו ובקולו תשמעו", לפעמים אדם צריך כח, ומה הכח? זה השם הקדוש הזה. שאדם יוכל ללכת בדרכי ה'. פלא פלאות.

רואה רק נבילות

הפרשה גם מדברת על מאכלות אסורות. "את הראה ואת החסידה", התורה מונה מה לאכול ומה לא לאכול, איך ללכת בדרכי ה', איך לברך, איך לאכול, איך להתקדש, איך להיטהר.

ומדוע נאסרה ה'ראה' באכילה? הגמרא אומרת בחולין (סג): אמר ר' אבהו, 'ראה' - זו איה, ולמה נקרא שמה ראה, שרואה ביותר. תנא, עומדת בבבל והיא רואה נבלה בארץ ישראל. ועל כך אומרים רבותינו: אם היא רק יודעת לראות נבלה בארץ ישראל - היא טמאה. היא לא רואה דברים טובים. ומה עם החסידה? הרי היא בסדר גמור, עושה חסד עם חברותיה, מה קרה, למה היא טמאה? אומר השפת אמת: כי היא עושה חסד רק עם חברותיה. עם הכלל היא לא עושה חסד, לכן היא טמאה.

תקרה בשבילי את החולצה!

ר' יששכר דב מבעלזא היה אומר: אני אסביר לכם ע"פ משל. היה אחד שלמד רפואה, ועשה חיל בלימודיו. כולם אומרים: זה יהיה רופא מספר אחד. כשבא אצל הבוחן, הוא שואל אותו שאלות פשוטות: תשמע חביבי, כבוד הרופא החדש, אם ראית אדם שיוּרד לו דם, נפצע, מה אתה עושה? אומר: יש תרופה פלונית, יוד או משהו כזה, ואני שם לו. ואם אין יוד? אומר: יש עוד תרופה כזאת וכזאת, נשים לו. ואם אין? אומר: לוקח בגד, שורף אותו, את האפר שם בפנים לעצור את הדם. ואם אין בגד? פה להם ולא ידברו - לא יודע לענות. אומר לו הבוחן: אתה פסול.

שאלו אותו: למה פסלת אותו, הוא יודע רפואה כל כך טוב, ופסלת אותו? אומר: כן. אם אין לו מסירות נפש, אם הוא לא יודע להגיד: אני קורע את החולצה שלי - שורף אותה, ומטפל בחולה - לא שווה כלום. אדם צריך מסירות נפש. זה לא רק מה הוא לומד ברפואה. הוא צריך לדעת הלאה. לא יגיד 'לא יודע מה לעשות'. אין לא יודע. מה זה לא יודע? צריך מסירות נפש. פלא פלאות.

להתחיל להתכונן...

גם יש לנו בפרשה, איך לעשות את הצדקות, איך כתוב: "נתון נתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו. כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך". נתון נתן. תן ועוד פעם תתן. כמה שאדם יכול, "וחטאין בצדקה פרוק", "בצדקה תכונני".

עכשיו כל אדם יכין לו שיהיה לו תיקוני הזוהר ביד, הוא קובע לו את סדר הלימודים, איך להיות ממארי דחושבנא, הזוהר הזה זה על מארי דחושבנא, כל יום יעשה חשבון נפש בסוף היום, איך הוא, מה אתו, מה המעשים שלו, איך להתקדם בעבודת ה'.

עכשיו אנחנו מתחילים חודש אלול בעז"ה, השבת הזאת שבת מברכין של חודש אלול. איך אנחנו ניגשים לחודש אלול, בעז"ה שבוע הבא ביום ראשון נשלים את הענין הזה. כי כבר ביום רביעי זה ער"ח אלול, צריכים תשובה ומעשים טובים. ביום שלישי, לא הזה, שלישי הבא - כבר נלך לחברון בעז"ה, נעשה תשובה, נתקדם.

כל אדם בינתיים בימים הללו, כבר יתחיל להתקדם. לעשות כל מה שהוא יכול. אדם שנותן צדקה, ה' לא עוזב אותו. עכשיו אין, אבל מחר יהיה לו בחזרה.

מסופר, שהיה עשיר אחד גדול, קראו לו ר' זלמן, הוא היה אצל ר' ישראל מרוז'ין. ר' זלמן הזה היה מיליונר, והיה לו בן ובת, וחיתן אותם בכבוד גדול, והיה עושה הכל צדקות. יום אחד נהפך עליו מזלו וירד מנכסיו. אין לו כסף. סיפר לר' ישראל מרוז'ין, אמר לו: הכל יתהפך בחזרה, אתה צדיק, תלך תתגבר, אל תפחד. וככה היה, הוא התקדם, הלך בדרך ה', השתדל בעבודת ה', וה' הצליח אותו.

חזר להודות לרב מרוז'ין על כל מה שיש. והוא שמח. נשא אשה חדשה, כי ההיא עזבה אותו, ואיזה שמחה יש לו, הכל הופך לו לטוב. כעת הוא בא לשאול את הרב: תראה, הילדים מתעללים בי, כל הזמן רוצים זה רוצים זה, לא יודע מה לעשות, הם אומרים לי תעזוב את האשה הזאת, הם לא רוצים שאני אחיה איתה, הם אומרים שזה פוגע בהם, יש להם כל מיני טענות.

אמר לו ר' ישראל: תשמע, אתה תישאר פה, תכתוב שלשה מכתבים, מכתב אחד לבן שלך, אחד לבת שלך, ואחד לאשתך. ואתה תגיד שהפסדת את כל הכסף עוד הפעם - תשקר, ואתה לא יודע מה לעשות, אולי יבואו לעזרתך. בוא נראה מה יענו.

באמת עשה ככה, כתב להם. הבן אומר לו: אבא תסלח לי, אני מאוד טרוד, אני לא יכול לעזור, אבל מהשמים יסדרו אותך. הבת גם כן אותו מענות, אני ככה ואני ככה, התחלתי עסק ואני לא יכולה... אבל אשתו כותבת לו במכתב: אני מזכרת את כל התכשיטים, אתה לא לבד. אני עפר תחתית, אני אלך במקומך, אני אעשה הכל בשבילך. רק אתה תתעודד, אני באה כבר עם כל התכשיטים שלי.

אומר לו הרב מרוז'ין: אתה רואה? רק תהיה עם אשתך, הם לא בסדר. תתן צדקות, תלך תעשה מצוות ומעש"ט, תלך בדרכי ה'. ויש כהנה וכהנה מה נדבר לכם.

להכין את תיקוני הזוהר

אבל העיקר שעכשיו כל אדם יכין לו שיהיה לו תיקוני הזוהר ביד, הוא קובע לו את סדר הלימודים, איך להיות ממארי דחושבנא, הזוהר הזה זה על מארי דחושבנא, כל יום יעשה חשבון נפש בסוף היום, איך הוא, מה איתו, מה המעשים שלו, איך להתקדם בעבודת ה'. ואז תדעו לכם, צריך שיהיה שנה הכי טובה בעולם, שנה של גאולה וישועה, ולא לפחד, בעז"ה אם אנחנו נלך בדרך ה', תהיה ישועה הכי גדולה בעולם. ה' יזכה אותנו שבכל בית תהיה שמחה, לא יהיה צער, ויהיה לכולם שנה טובה ומבורכת. כתיבה וחתימה טובה, ובעז"ה נשמע בשורות טובות.

מי שברך אבותינו הקדושים, יברך את כל הקהל הקדוש, מלכא דעלמא יברך יתכון ויזכה יתכון, בבריאות איתנה נהורא מעליא ותשובה שלימה, גם יברך כל המאזינים דרך רדיו מורשת ורדיו דרום, והערוצים כולם, והלומדים בעלון. בעז"ה מלכא דעלמא יברך יתכון בבריאות ושמחה וישועה, נשמע בשורות טובות, ויהיה לכולם כתיבה וחתימה טובה. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

לימוד התיקוני זוהר בחודש אלול מטרה הגוף והנשמה וסגולתו לקרב קץ הגאולה במהרה בימינו (כסא מלך בהקדמתו)

מצחצחים וזוכים

את הנשמה בגירסת תיקוני הזוהר בחודש אלול ועשי"ת

בפשרות פרסים יקרי ערך

אם החזיקו במקום אחד בלימוד זוהר הקדוש מאה אנשים הנה בלימוד התיקונים מחזיקים אלף אנשים (הבן איש חי בהקדמת ספרו בניהו על תיקוני זוהר)

פרטי ההגרלה

שלב א' י"ג אלול **שלב ב' כ"ה אלול** **שלב ג' י"א תשרי**

זכות ההשתתפות בהגרלה
ההשתתפות בלימוד וההגרלה מגיל בר מצוה בלבד
ההגרלה תתקיים ב"ש שלבים:

שלב א' למסיימים עד י"ג אלול תיקון תמני סרי (י"ח)
שלב ב' למסיימים עד כ"ה אלול תיקון עשרים ותמניא (כ"ח)
שלב ג' למסיימים עד יום הכיפורים את כל השבעים תיקוני זוהר

איך נרשמים להגרלה
מתקשרים לטלפון 08-313.6994 ומאשרים שלמותם או נטותם בפה (השליקה בצד לא נחשב לטלפון רשמי להגרלה)

מצחצחים וזוכים!
בפרסים יקרי ערך

מתכוננים לימים הנוראים הבעל"ט

ספר ימי הרחמים

ספר הכנה לימים נוראים של מו"ד הרב בניהו שמואלי שליט"א מו"ד הרב אלול ועד לאחר יום הכיפורים כולל סדר לימוד מיוחד לימי בריאת העולם

רחובות הנהר נסידה לעשי"ת

סדר התפילות לעשרת ימי תשובה חיבר ערך ותקן מו"ד הרב בניהו שמואלי שליט"א

סט רחובות הנהר ראש השנה ג"ב

ע"פ כוונות הרש"ש זיע"א בתוספת ביאורים והקדמות א מנחה וערבית לראש השנה ב. שחרית לראש השנה ג. מוסף לראש השנה עם כוונות השופר

רחובות הנהר סליחות

ספרו של מו"ד הרב בניהו שמואלי שליט"א על כוונות הסליחות ע"פ הרש"ש זיע"א

ניתן להשיג בחנויות המובחרות
הפצה ראשית סגולה 02-644.3300

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לקוראי העלון ולשבוע בלבד)

ספר תיקוני הזוהר

מחולק לפי ימות השנה דף יום ביומו ובנוסף מחולק גם ל-40 יום מער"ח אלול עד יום הכיפורים והיא סגולה לזכות בדין ולתיקון ולזיכרון הנפש, מגדולי רבותינו המקובלים זיע"א

30% הנחה

ספר תיקון ערב ראש חודש

עם תהילים באותיות מאירות עיניים ובו מאמרים, הליכות והנהגות ודברים חוצבי להבות ולהלבי הלכות במעלת התשובה, ובקשת רחמים ולימודים מיוחדים לראש חודש ולערב ראש חודש

30% הנחה

סגולה 02-644-33-00

4 כפתחות פתיחת שערים לשנה טובה ומתוקה

תלמידי חכמים ומקובלים יתפללו עבורכם
ויזכירו בפרטיות ובמתינות כל שם ושם
כמו כן כל השמות יעלו על שולחנו של מו"ד קגאון הגדול
המקובל האלקי רבי **בניהו שמואל** שליט"א
לפרנסה, לבדיאות, לנחת מהילדים,
לשלוש בית ולשנה טובה ומתוקה.

בתפילה ביוחדת

להמשכת י"ג מידות של
רחמים עם כוונת האר"
הקדוש שמסוגלים לפתוח
שערי שמים בימי הרחמים

בכוח המערבי

יעתור בעדכם 40 יום
ברצף בימי הרחמים
והסליחות, בשריד בית
מקדשנו.

במערות המכפלה

לאחר הסליחות ברוב
עם על קברי האבות
וזכר שמותיכם
ובקשותיכם.

במעמד תפילת ער"ה

בישיבת המקובלים
נ"ר שלום קראת עשרות
ספרי תהלים, הקפות סביב
התיבה, ותקיעת שופרות
וחצוצרות.

להעברת שמות בסכום סימלי של 101 ש"ח לכל שם

חייגו: 02-624-9000

מעמד אדיר

תיקון ערב ראש חודש

במדי חודש בחודשו, תיקון מיוחד יחד עם מו"ד המקובל הצדיק
רבי **בניהו שמואל** שליט"א
ביום רביעי כ"ט באב עד"ה אלול בשעה 15:00

בתהליך תשובה וחרטה וקבלה לעתיד המועיל בהכנה ראוייה לחודש הבעל"ט
להצלחה וסייעתא דשמיא בכל העניינים, בבדיאות ופרנסה טובה ולכל הישועות
מעל מאה מקובלים יאמרו מעל 100 ספרי תהלים באותו יום להצלחתם,

ניתן למסור שמות לתיקון זה
ע"י השתתפות בהוצאות ישיבתנו הקדושה
בהחזקת תורה של מעל מאה וחמישים אברכים
יראי שמים ומקובלים אשר יעמוד לזכותכם

למסירת שמות חייגו עכשיו
02-642-9000

ניתן לעשות הו"ק להזכרת השמות
בקביעות מדי חודש בחודשו

"אזכר חסדי אבותי וצביא גואל לבני בני-יהם"

בערב ראש חודש אלול (מוקדם)
מותקיים מעמד נורא חוד
הכנה אדירה
לחודש אלול הקדוש

עם מו"ד ועט"ד
רבינו **בניהו שמואל** שליט"א

בתפילה חיזוק ואמידת סליחות
במערות המכפלה ברוב עם
ביום שלישי כ"ה אב התשפ"ז
בשעה 11:00

ניתן למסור שמות לברכה
לשנה טובה ומתוקה ולהשתתף
בסעודה לכבוד האבות הקדושים
02-624-9000

